

Publicerad 2012-04-02 13:28 av Peter Olausson

Björk

Mötte en björk
på vägen mot himmelriket
ett stycke bortom klippan
där ekorren bor

och trädet klev
på tusenfötter
längs stigens svartjordsbädd

och allt var morgon
och allt var
spovlåt och duvlåt
spindeldoft och maskfukt

och björken
var i vita linnet

men stänken av svart
minde om natten

Stigen var ett stråk av mörker
utan början
och skogens bryn
en horisont av grönt

men ljuset
flög på fjärilsvingar
och landade
på gråsten och grenar

och stunden var naken
och mötet utan ände

Björk:
ditt namn
är björk

Viskade dig
sjöng dig
gav dig gåvorna
som jag bar i min ränsel

Och när du stannade
och såg mig
i fjärlarnas fackelsken

och när du blev
trädet som talade

blev jag
till en människa
som aldrig ville
sluta lyssna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Olausson med Poeter.se id #35290 innehar upphovsrätten